

Tey yvir 400 fólkin í veitsluhøllini á Landssjúkrahúsinum vónaðu at fáa eitt lyfti um, at ein eykajáttan frá landsstýrinum fór at steðga vanlukkuni. Men politikararnir kendu onki lova.

- Vit kunnu ikki sita her og halda landsstýrisfund, segði Jóannes Eidesgaard
Mynd: Kalmar

Hvar er heilsupolitikkurin?

Deildir verða stongdar og fólk verða uppsøgd í Havn. Deildir verða bygdar og fólk skulu setast í starv í Tvøroyri.

Hongur tað saman?

Tað, starvsfólkini á Landssjúkrahúsinum eftirlýstu mest av øllum, var ein samlaður heilsupolitikkur frá landsstýrisins síðu. Tí han er ringur at fáa eyga á, hildu fleiri.

Sum ein segði:
»Tíðirnar eru ringar. Vit hava spart uml. 26% á Landssjúkrahúsinum eftir fáum árum. Høli og sengur standa tómar, tól standa og verða ikki nýtt. Og um somu tíð verður eitt sjúkrahús bygt á Tvøroyri fyri væl omanfyri 100 milliónir krónur. Eg dugi ikki at siggja hvussu ráð verða at reka tað. Og eg dugi ikki at siggja hvar logikkurin í øllum er«.

Sundstein samdur

Hesum var Jógván Sundstein samdur í.

- Tað skilabesta hevði verið at havt eitt sjúkrahússtýrið og triggjar sjúkrahúsdeildir, segði hann.

- Men vit noyðast at góðtaka, at hesum hevur politiskur meiriluti ikki verið fyri. Sambært sjúkrahússlóggávuni skulu vit hava trí sjálvstøðug sjúkrahús.

Sundstein mælti til at fólk tóku støði í hesum

veruleika, og royndu at fáa tað frægasta burtúr.

- Heilsupolitikkurin má leggjast út frá teimum møguleikum ið henda skipan gevur, og teimum upphæddum, ið eru tókar.

Eidesgaard: tað venst ikki aftur

Úr salinum varð sagt - stílað beinleiðis til Jóannes Eidesgaard - at lokalpolitikarar forða einum skilagóðum heilsupolitikki.

Og landsstýrismaðurin viðgekk, at »tað er dagligt breyð hjá fleiri politikarum at hava ein aktivan sjúkrahúspolitik«, sum hann tók til.

Hann vildi ikki siga hvørt tað var rætt ella skeivt at útbyggja á Tvøroyri, men helt tað vera »rætt at spyrja, um grundarlag er fyri útbyggingini«.

Men eins og Sundstein vísti hann til politiska meirilutan, sum sitið hevði, og helt, at nú vendist so ikki aftur.

»Allir sáttmálar eru undirskrivaðir. Siga vit teir upp nú, fer tað at hava stórtap við sær«.

Atli: kunnu ikki steingja hini

Atlara viðmerking til hetta

var bert, at vit mugu varðveita øll try sjúkrahúsin.

»Tað er óviðkomandi at tosa um sjúkrahúsið á

Tvøroyri her«, segði hann.

»Tað er ikki prógvað, at tað er biligari at reka eitt sentralsjúkrahús, og tað

sum tit vilja, er at niðurleggja hini sjúkrahúsin«.

s-s-

Bíðilønin verður broytt á ólavsøku

Beiskleikin og illviljin móttvegis teimum politikarum sum stýrdu í 80'unum, kom eisini fram á fundinum. Atli Dam hevði hug at kveistra hetta tos til viks, men tá talan var um bíðilønina upplýsti hann, at uppskot um at avtaka hana verður lagt fram á ólavsøku

Fundurin kom sum vera man eisini at snúgvá seg um politisku vanstýringina í 80'unum.

Ródmundur í Lia vísti á, at bæði føroyskir læknar og Dansk Sygehus-

institut vóru komin við tilmæli um ein samlaðan heilsupolitikk. »Men hetta kveistraðu politikararnir til viks, og m.a. tí sita vit nú har vit sita«, segði hann.

Ongin av politikarunum vildi svara uppá hetta, men ein rættiliga hvassorðaður Atli Dam segði, at tað nú snúi tað seg um at gera politikararnar til syndabukkar.

Hesum var Jenis av Rana, lækni, ikki samdur í: »Nei, Atli, tað eru ikki tit sum eru syndabukkar. Syndabukkar í øllum hesum eru tey, sum í morgun komu væl hýrd til arbeiðis, og í dag fóru grátandi heimaftur - uppsøgd!«

Og so gjordist Atli rættiliga harðmæltur: »Eg leggi ikki í at fara út í eitt politiskt orðaskifti við teg! Heldur ikki um politiskt

handalag!«, svaraði hann Jenis hvassliga. Og hann helt at gongdin í áttati-árunum er ein so fløkjaslig sök, at ikki bar til at umrøða tað á einum tilíðum fundi.

Bíðilønin broytast

Fólk í salinum tosaðu um vanstýring og oyðsl, Gamlurætt, og, ikki minst, tað hataðu bíðilønina.

»Løgmaður hevur sjálvur sagt, at tær fáu milliónir sum lógtingsmenn fáa í bíðiløn um árið, hvørki gera frá ella til. Men hon hevði komið væl við hjá okkum. Tí skjóti eg upp, at pengarnir til

